

A HAGYOMÁNY ÉLŐ FOLYTONOSSÁGA

A 63. Vásárhelyi Őszi Tárlat kiállítói között föltűnt, hogy két ismert alkotó, Erdős Péter és Hézsó Ferenc festőművészek munkásságát hosszú évtizedeken keresztül mindig megtaláljuk a bemutatott alkotások között, mely lassan a 60. évet közelíti. A hagyomány élő folytonosságát szem előtt tartva idézzük föl művészi életpályájuk állomásait a Vásárhelyi Őszi Tárlat kapcsán.

• A festészetén kívül mely művészi tevékenységgel foglalkoznak még?

E.P. A pályámat tanárként kezdtem, később váltam önálló alkotóvá. Művésztanárként viszont három alkotótáborban segítettem az ifjabb tehetségek kibontakozását (Tiszakürt, Mártély, Szálka). A festészet mellett szobrászattal is foglalkozom. Főleg dombormű portrékat készítek bronzból vagy rézdomborítással. A Bethlen Gábor Református Gimnázium panteonjában már nyolc ilyen portrém van. Jelen személyekről további tíz domborművem található intézményekben, házak falán, közterületen.

Legfőbb plasztikai munkám a nagyméretű *Vásárhelyi Testamentum* – rézdomborítás kompozíció. Tervezek könyvborítót, címert: Mártély, Mindszent. Pontosítottam Hódmezővásárhely címéret.

H.F. A budapesti főiskola jóvoltából festő tanári diplomával tértem vissza szülővárosomba, negyven évig gyakoroltam hivatásomat. Ezzel párhuzamosan teremtettem meg azt a sajátos alkotói tevékenységet, amely a festészeti technika mellett említhető, mint pl. gobelin, tűzzománc, mozaik, kerámia és grafikai eljárások. Ezek között állami megbízatásos munka is szerepel. A művészi alkotómunka és a tanári pálya számomra egymást kiegészítette, és úgy érzem, hogy mindkét területen törekedtem a megszerzett ismeretek alkalmazására.

• Hogyan kezdődött az Őszi Tárlaton való részvételük?

E.P. Gyermekkorom óta természetes volt számomra a művészi környezet. Képzőművész szüleim példája inspirált a sok rajzolásra, festésre, és arra, hogy munkáimat közönség elé tárjam. Már 1952-ben és 1953-ban részt vettem szakköri és megyei grafikai kiállításon. 1954-ben Galyasi Miklós múzeumigazgató hívott meg az első Vásárhelyi Őszi Tárlatra, ahol édesapámmal együtt szerepeltünk, én egy olaj *Őnarcképpel*. Ekkor 16 éves voltam. Miután a főiskolát 1960-ban elvégeztem, azóta folyamatosan részt veszek ezen az országos hírű bemutatkozáson. Több munkajutalomban, közönségdíjban részesültem, és megkaptam a Mónus István-díjat.

H.F. 1961 óta – 55 éve – megszakítás nélkül szerepelek ezen a kiállításon. Ekkor még utolsó éves főiskolás voltam, ezért nagy megtiszteltetésnek éreztem. Sikertől kialakítanom az önálló festői arculatomat, ennek következtében a folyamatos bemutatkozás elismeréseként 1974-ben elnyertem a Tornyai-plakettet és a következő években több alkalommal Vásárhely díját ill. egyéb munkajutalmakat. Ez a folyamatos szereplés természetesen megfelelő önbizalommal tölt el, és úgy vélem, hogy Erdős Péter barátommal megalapozásként mi is hozzájárultunk az Őszi Tárlatnak azon biztos építményéhez, amelyre most oly mértékben és látványosan ráépül a fiatalabb generációnak színes nemzedéke, mely meghatározza a Vásárhelyi Őszi Tárlat keresztmetszetét.

• Milyen hatással van Önökre egy ilyen rangos kiállításon való részvétel, elismerés?

E.P. Nem azért festek, hogy díjat, vagy külön elismerést kapjak, hanem az alkotás örömeért, hogy megőrkítsem az élményeimet, és a gondolataimat megosszam másokkal.

ERDŐS PÉTER ÉS HÉZSÓ FERENC
FESTŐMŰVÉSZ BARÁTOK

Jó érzés olyan alkotókkal együtt bemutatkozni, akik magas szakmai színvonalat képviselnek, s én is társuk lehetek.

H.F. Számomra az Őszi Tárlat mindig a legfontosabb készülőési pont volt. Az éves munkámat úgy időzítettem, hogy erre a kalandos bemutatkozásra igyekeztem a legjobb alkotásaimat elküldeni.

Úgy vélem, hogy itt szégyenteljes dolog volna gyenge vagy érdektelen képeket közönség elé tárni. Az engem ért szakmai kritikákból és a közönség egyes véleményeiből az derült ki, hogy változó módon, de visszaigazolták ezt a szándékot, s ezért számomra is mind a mai napig fontos szereplési lehetőséget jelent ez a csoportos bemutatkozás. Természetesen nem helyettesíti az időnként megismétlődő egyéni kiállításokat, de a folyamatos szereplés inspirál az igényes szakmai teljesítményekre.

Ha díjat és elismerést kapok, az mindig jóleső érzéssel tölt el. Ezért is szeretném a továbbiakban a közönség és a szakma figyelmét fenntartani a kiállításon bemutatott képeim iránt.

• Korosztályukból a 63. Vásárhelyi Őszi Tárlaton kik gazdagítják még a tárlat anyagát?

H.F. Ha nem is a kezdettől, de legtöbb tárlaton kiállító művész között van még Kő Pál, Tóth Sándor, Kiss György szobrász, Giczy János, Földi Péter, Szok Iván, Kéri László, Sonkoly Tibor, Fülöp Erzsébet festő és Sulyok Gabriella grafikus.

A folyamatosan változó társadalom hatással van a művészetre, mely megjelenik az alkotásokban is. A művészek a beadott műveikkel jelentősen hozzájárulnak a Vásárhelyi Őszi Tárlat sikeréhez, mely egyben visszajelzés is számukra.

□ Benák Katalin